

Publicerad 2011-09-17 21:45 av Göran P Rödholm

Jag är kvinnan

vara eftermorgon
svämma kuddstig uppåt

ömomhöljd

närapå slak andas
nydygn av

undrande kullar

morgons håv dryper
henne ännu

drömomhöljd upp

de fladdrande hästarnas tunga
ögon över henne

ljudet av kaffe

det gröna fönstret som
torkar långsamt hennes hår

på morgonen

när hon sätter upp sin skylt igen
och låter sig blidkas

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Göran P Rödholm med Poeter.se id #19184 innehar upphovsrätten